

Fotografie coperta 1: Lăcrămioara Vanghele

Fotografie coperta 4: Rebeca Gheorghe

Ilustrațiile volumului: Carina Gheorghe

Colecția: *MEMORII*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHEORGHE, MĂDĂLINA

Jurnal ilustrat în vremuri de Coronavirus/ Mădălina Gheorghe;

pref.: Ovidiu Dînescu

Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2020

ISBN 978-606-730-667-5

821.135.1

I. Dînescu, Ovidiu (pref.)

© Mădălina Gheorghe

Toate drepturile sunt rezervate.

Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă

fără acordul Editurii și al autoarei.

Editura ECOU TRANSILVAN, Cluj-Napoca, 2020

Editor: Nadia Fărcaș

E-mail: office@edituraecou.ro

Telefon: 0745828755; 0364730441

www.edituraecou.ro

Mădălina Gheorghe

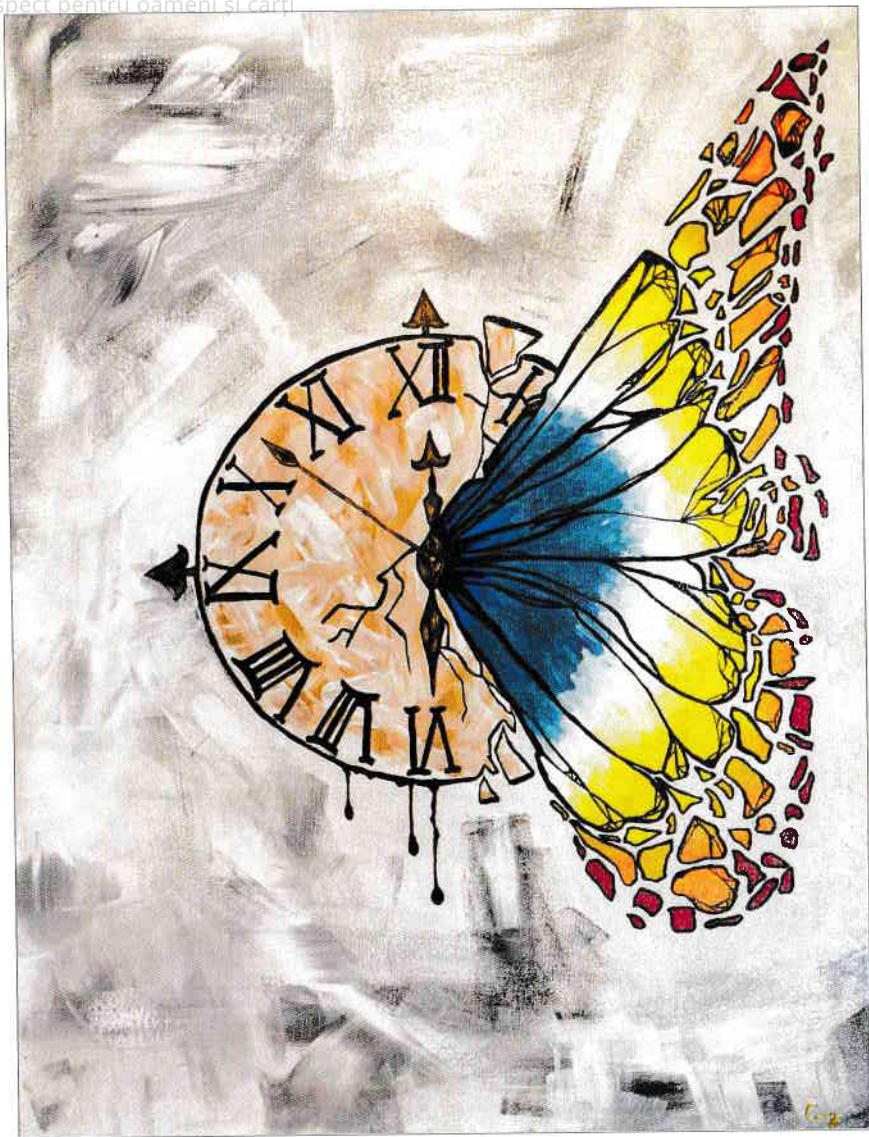
•

JURNAL ILUSTRAT ÎN VREMURI DE CORONAVIRUS

Editura Ecou Transilvan

Cluj-Napoca

2020

Zborul metaforic al timpului în timpul pandemiei
 Lucrare realizată de Carina Gheorghe

Martie

17

Sunt zile de îngrijorare pentru toată lumea. Sunt zile în care veștile ce vin de peste tot ne sperie. Un virus nebun își întinde tentaculele și prinde în plasă tot ceea ce poate. Un realizator TV m-a contactat și m-a rugat să scriu un jurnal de criză, "jurnal în vremuri de Coronavirus", menit să descrețească frunțile oamenilor, să fie o pată de culoare în peisajul acestor zile și în fiecare zi să îi trimit un videoclip cu mesajul meu către oameni. Voi alege să adun pe hârtie, într-un mănunchi de gânduri, emoții și stări, tot ceea ce am dorit să transmit celorlalți, cu speranța dizolvării fricii colective în speranță, liniște, iubire.

Martie

18

Trăim vremuri de foc în care frica își face adăpost în casele noastre. Ne locuiește mintea și sufletul. Intră tiptil, ca un hoț de buzunare, dorind să pună stăpânire treptat pe tot ceea ce avem mai prețios, pe sufletul

nostru. Calea de a ajunge la suflet trece prin minte. Ceea ce mintea crede tinde să devină realitatea vieții noastre. În viața reală lucrurile par a se desfășura conform unui scenariu menit să schimbe viața oamenilor. Tot ceea ce este plantat, agățat în spațiul informațional ne amprentează. Mintea preia și crede că analizează corect. Mintea este cutia poștală în care vin aceste informații ce ne sunt date cu un scop. Credem că nu ne este permis a schimba ceva, credem că destinul este implacabil, că lucrurile își vor urma cursul precum este stabilit. Anticipăm poate rezultatul final, situându-ne la sfârșitul acestei perioade de criză. Vedem dezastrul înainte de declanșarea acestuia. Uităm că putem și avem abilitatea de a schimba lucrurile. Ridicându-ne deasupra fricii, ne ridicăm deasupra vibrațiilor zilei. Miracolul schimbării este în noi, nu trebuie așteptat să vină din afara noastră.

Nu avem nevoie decât de accesarea informațiilor existente în noi, de Credința că putem și ne este permis a face acest lucru, de potolirea minții și de ridicarea nivelului de conștiență. Putem face toți acest lucru! Putem toți să scăpăm de frica ce pare să se întindă mai rău ca pandemia, putem toți să scăpăm de condiționările minții. Este timpul să ne reamintim pentru ce ne aflăm Aici și Acum, scopul pentru care am venit pe

pământ. Este timpul să-i iertăm pe cei despre care credem că ne-au făcut rău de-a lungul vieții și pe noi pentru ceea ce am simțit față de ei. Este timpul să ne vindecăm rănilor sufletului pășind cu mintea în Lumină, scăpând de frici. Ce beneficiu avem dacă menținem frica în casele noastre? Frica ne otrăvește viața, ne însingurează, uitând că cea mai mare putere a noastră este puterea dragostei.

Trăim preocupați de supraviețuire, de lipsuri, de dorințe, de necesități, de lupte, de sănătate, uitând că singurul lucru ce are valoare este iubirea.

Am venit pe pământ având ca zestre tot ceea ce ne este necesar în această călătorie. Corpul fizic, mintea și sufletul sunt interconectate și conectate la TOT, la sursa Energiei Universale!

Când are loc decuplarea de la Sursă, când mintea, sufletul și corpul fizic sunt în dizarmonie, se instalează haosul, dezechilibrul, dând voie fricii să își găsească adăpost în noi. Boala se instalează în casa locuită de frică. Noi permitem bolii să intre în casele noastre, hrănind frica, primind-o în viețile noastre. Uităm de credință și de faptul că prin credința în Dumnezeu, prin închiderea ochilor spre exterior și deschiderea spre interior, având încredere în resursele interioare și în

potențialul infinit pe care îl avem fiecare în parte, înlocuind stresul psihologic cu accesarea Divinului din noi, vom înțelege că starea noastră de sănătate depinde doar de înțelegerea faptului că noi permitem sau nu bolii să ne deschidă ușa.

Rezolvând conflictele interioare, anterioare acestor momente de criză din viața noastră, schimbând felul în care percepem lucrurile și le analizăm, dizolvând furia, ura, resentimentele, convingerile limitative, frica, vinovăția, atașamentele, dependențele, ne va feri de orice boală.

Suntem invadați când ne pregătim de lupta cu boala. Ascultând glasul inimii, ce poate fi uneori în contradicție cu mintea, ce crede că trebuie să păstreze controlul asupra vieții noastre, vom înțelege că viața nu este o luptă, este un cântec. Ne sufocăm atunci când suntem în competiție cu boala, cu ziua de azi, cu frica, cu starea materială, cu partenerul de viață, cu dușmanii, cu noi înșine, când neliniștea ne invadează celulele, când mizeria gândurilor ne copleșește.

Există un coridor prin care voința colectivă poate merge pentru a aduce schimbarea. Există posibilitatea schimbării evenimentelor nu doar la nivel individual, ci colectiv. Importantă este Unitatea. Separarea duce la

Frică. Fiind Unul în voință Divină și rugăciune vom închide ușa nopții ce dorește separarea de Lumină.

Deci, dragii mei, haideți să închidem ușa Fricii, haideți să ne unim într-o rugăciune a sufletelor noastre, reamintindu-ne că nimic nu este mai presus de voința Divină!

Martie

19

Virusul, asemeni unui leu flămând, stă la pândă. Încercăm să ne ferim de el, căutând căi de scăpare. Instinctul de supraviețuire ne spune: *Fugi din calea lui!* Dar frica și fuga îl vor determina să se repeadă asupra noastră. Ne uităm în jur și măsurăm cât timp ne mai rămâne să ne ascundem. Unde să te ascunzi? Unde este locul cel mai sigur în care nu ai putea fi prins? Ne este frică de moarte, ne este teamă că nu vom mai experimenta tot ceea ce ne doream în trecut, că nu vom mai călători, că nu ne vom mai etala noile haine, mașini, că nu vom mai avea ocazia să schimbăm o casă cu alta mai mare. Este timpul să privim leul în ochi și să îi spunem: *nu îmi este frică de tine! Ce ai putea să îmi iei? Viața? la-o, dacă este timpul să plec.* Totul se întâmplă

cu un scop, totul are în spate o lecție ce trebuie învățată, lecția aprecierii fiecărui moment al vieții.

Este momentul să trăim în prezent, nu în anticiparea unui viitor mai bun. Este timpul să privim soarele și să îi mulțumim pentru lumină și căldură. Este timpul să iubim cu adevărat, din suflet și să ne cunoaștem mai bine copiii, partenerii de viață, pe noi înșine. Este timpul să învățăm să dăm valoare lucrurilor simple, să ne bucurăm de primăvara care ne intră în suflet și în viață. Este timpul să renunțăm la frica de moarte. Este timpul să privim virusul-leu în ochi și să îi spunem: *nu îmi este frică de tine! Nu am ce pierde!*

Viitorul nu este poligon de tragere și noi nu trebuie să ne familiarizăm cu armele. Nu suntem grup-țintă și nici țintași. Suntem suflete venite să evoluăm, să trecem de la un nivel de energie la altul, mai subtil. Am fost învățați că viața trebuie înfruntată, că trebuie să luptăm pentru a avea, pentru a obține. În luptă, șansele de a ne reaminti cine suntem devin nule, fiind prea preocupați de strategii de luptă sau de apărare. Spectaculozitatea luptei crește pe măsura consumului de energie, consum irosit în vederea stabilirii strategiei. Avem nevoie de scenarii, de roluri.

Parcursul timpului rămas pe pământ ar trebui să fie în liniște și să ne reamintim faptul că lupta vine din foame. Ne hrănim cu experiențele noastre, cu scenariile și hainele pe care gândurile noastre le îmbracă. Am putea scăpa de foame și de pofte... suntem suflete legate într-o rețea.

Martie

20

I-am spus Primăverii să-mi intre în viață. Mi-a răspuns: *Deschide ferestrele minții, să-ți intre primăvara în suflet!*

Primăvara este anotimpul reîntoarcerii la viață, la verde, la bucurie. În traficul emoțiilor zilei uităm să ne bucurăm de natură, de soare, de primăvară, de faptul că suntem Aici și Acum.

Lumea în care trăim este o scenă pe care sufletele își caută forma de exprimare. În dinamica alegerii învățăm că libertatea de exprimare poate atrage bucuria sau suferința. Noi alegem felul în care vrem să trăim, ce vrem a experimenta, dacă dăm voie iubirii să locuiască în casele noastre, în viețile noastre.